

EASY ALL 169

officieel clubblad van roeivereniging breda / KvK 40280048 / 35e jaargang oktober 2009

Gezocht: leden voor de redactieraad

Het heeft iets langer geduurd dan gewoonlijk, het verschijnen van dit vierde nummer van de Easy-all dit jaar. De bijzondere ledenvergadering van 7 oktober was te belangrijk om niet te vermelden en ook van de Pararegatta van zaterdag 10 oktober moest verslag worden gedaan. De afgelopen maanden zijn van diverse kanten ingezonden stukken met meningen, standpunten en voorstellen gestuurd naar de redactie, n.a.v. de bestuursvoorstellen over met name de herinrichting van de sociëteit. Als al die stukken in de Easy-all zouden moeten worden opgenomen zou het een heel boekwerk zijn geworden. Volstaan is met de verslagen van de bijzondere ledenvergaderingen van 6 juli en van woensdag, 7 oktober jongstleden. En verder is het een gewone Easy-all, met lekker veel verhalen over toertochten, wedstrijden van onze succesvolle jeugdleden, een bijzonder lezenswaardig verhaal met Cubaanse roei-ervaringen en een nieuwe rubriek! Onder het pseudoniem R. Wiekel verschijnt in de Easy-all in

het vervolg de rubriek 'Over het Water', en wat dat inhoudt mogen de lezers zelf ontdekken.

Vergaren kopij

Als alle Easy-alls zo divers en boeiend van inhoud waren, had ik er een makkie aan om steeds een leuk clubblad samen te stellen. Maar lang niet altijd stroomt de kopij zo gemakkelijk binnen.. Ook de afweging wat wel of niet in de Easy-all kan worden opgenomen moet m.i. niet bij één persoon liggen, zoals nu het geval is. Dat geldt ook voor de verantwoordelijkheid om iedere keer weer voldoende kopij te vergaren. Het systeem van contactpersonen voor de diverse afdelingen die verantwoordelijk zijn voor kopij van hun sector, werkt maar ten dele: véél over toertochten, weinig en vaak niets over wedstrijden. Dat moet anders kunnen en beter.

In overleg met de secretaris van het bestuur doe ik daarom het volgende voorstel plus een oproep.

Voorstel

- Het systeem van de contactpersonen voor de afdelingen blijft bestaan. Zij krijgen ruim voor de deadline per email bericht voor het inleveren van kopij;
- Een redactieraad van enkele leden stelt de conceptinhoud van het volgende nummer vast, bijvoorbeeld een maand voor verschijning;
- De leden van de redactieraad verdelen de taken, spreken elk mensen in hun eigen roeiersnetwerk aan en stimuleren hen tot het schrijven van bijdragen in de Easy-all;
- De eindredacteur verzamelt de kopij en stelt de Easy-all samen; waar nodig overlegt hij/zij met de redactieraad.

Tijdsinvestering: slechts enkele uurtjes per Easy-all (5x per jaar)

oproep

Wie durft zich aan te melden als lid redactieraad?

Liefhebbers, kandidaten, schrijvers, fantasierijken, betrokken roeileden, **meldt u!**

Meer informatie bij en reacties naar: Karin Plantinga
plantext@wxs.nl 0162-433472

Een dubbeltje kun je maar één keer uitgeven

De sociëteit zit stampensvol. Het onderwerp van deze bijzondere ALV op 6 juli is de opknopbeurt van de huisvesting en het meerjarenplan investeringen. De vergadering is vooraf gegaan door een oproep om te komen. Er is een verschil van inzicht over de investeringen in de huisvesting. De voorzitter bedankt de leden voor de grote opkomst. Hoofdonderwerp: het ontwerp voor de sociëteitsruimte en het verplaatsen van de keuken. Er zijn drie bestuursleden afgetreden omdat ze zich niet achter de gang van zaken konden scharen. Er zijn veel mensen aanwezig, zo rond de honderd. Het is spannend.

Toelichting bestuur

Het bestuur begint. Op de vergadering van 23 april zijn er besluiten genomen. Er is een goede financiële positie. De groei wordt doorgezet met het streven naar 400 leden. Beperken van de uitstroom van de leden is belangrijk, op dit moment stromen er teveel mensen onnodig uit. Investeren is een manier van ledenwerving. De inrichting van de sociëteit een samenraapsel, en de akoestiek slecht. Hier moet wat aan gebeuren. Het proces richting sociëteit is onderdeel van het plan deze aantrekkelijk te maken. Er is een akoestisch rapport, en een programma van eisen. Het maximale budget is 80.000 euro. Een Dreamteam heeft het bestuur geadviseerd te kiezen voor bureau 'Kobaltblauw'. Op de ALV in april is besloten het schetsontwerp verder uit te werken. Uitkomst is, dat het gebouw meer naar buiten gericht moest worden. De keuken staat hierbij in de weg. Het voorstel is de bar te draaien en tegen de lange wand te plaatsen. Er is een Doeteam met verschillende koppels. Aldus het verhaal van het bestuur. Tijdens de vergadering blijkt dat veel leden dit nog niet goed kennen. En dit onderwerp hangt voor sommige leden toch samen met andere investeringen, zoals het nieuwe vlot, de botenopslag en de loods. Maar het voorstel

voor de botenopslag is teruggetrokken en in beraad. Ook de plannen voor de loods en de RAP loods zijn nog in voorbereiding.

Vragen en reacties leden

De secretaris telt de reacties op de plannen voor de sociëteit. Veel mensen steken hun hand op. Complimenten aan het bestuur voor het uitgebreide verhaal. Maar er zijn veel vragen. Men vraagt zich af of een zo grote investering verantwoord is als er zo verschillend over gedacht wordt binnen de vereniging. Er is geen alternatief geboden voor het verplaatsen van de keuken en de vergaderruimte. Wat schiet je ermee op? De ruimte wordt in het plan ondieper, het uitzicht niet beter. En de vergaderingruimte kleiner. Mensen kijken niet naar het water. Nu kan je goed werken achter de bar. In het plan komen we ruimte tekort en de bar is een pijpenla. De geplande instructieruimte zal net zo'n rommelhok als nu worden. Ook is er het financiële oog: is het niet te optimistisch, zeker in deze tijd? Houd er rekening mee dat het aantal leden kan dalen, kijk naar het verleden. Het kost allemaal erg veel geld, zijn boten niet belangrijker? We lenen veel in het plan. Als je jeugd wilt krijgen moet je boten kopen. Dat genereert pas nieuwe leden.

En: helpt dit plan echt de nieuwe leden te behouden? Wat maakt een huiskamer gezellig en zijn dat de mooie spullen? Je moet zorgen dan de mensen het gezellig hebben. Er is pauze. De sfeer is sceptisch. Hoe gaan we hieruit komen, vraagt men zich af.

Meerderheid tegen en compromis

Hierna constateert voorzitter Wim een betrokken vereniging. Maar tegelijk: we moeten erin geloven. Als we het zo laten, zijn we nog jaren bezig met de sociëteit. Het is laat. Wat gaat er gebeuren? Er volgt een informele peiling van meningen. Wie is nog voor het

plan? Uitkomst: De meerderheid is tegen het plan, maar vindt wel dat er wat er aan gedaan moet worden aan de sfeer, het interieur en de akoestiek. Maar welk budget moet hiervoor meegegeven worden aan het bestuur? Uiteindelijk compromis voorstel is 45.000 (of 50.000) Euro. De stemming klaart wat op. Warempel: de kogel is door de kerker, er blijkt aan het eind geen

stemming meer nodig. Om half twaalf is de vergadering ten einde. Wim Rutten bedankt voor het respect. Wij danken hem voor een knap staaltje voorzitterswerk, het bestuur voor de ijver en de aanwezige leden voor hun betrokkenheid en verstandige inbreng!

door Anna de Zeeuw

volle bak bij de ledenvergadering

Oproep aan de leden van de RV Breda

Tijdens de extra ledenvergadering van afgelopen woensdag is weer gebleken dat niet alle leden de uitnodiging per email ontvangen hebben. Wilt u -indien dit van toepassing is- het juiste mailadres doorgeven aan: ledenadm@rvbreda.nl

Met dank, Het bestuur

En weer een grote opkomst bij een extra ledenvergadering...

Verslag 7 oktober 2009

Er zijn vast niet veel leden van de roeivereniging te vinden die de commotie van de laatste maanden als erg positief ervaren. Een ding echter staat wel vast: met een opkomst van 100 leden per keer bij de laatste twee ALV's leeft de vereniging als nooit tevoren. Ook 7 oktober was de sociëteit afgeladen vol toen voorzitter Wim Rutten de vergadering opende. Hij bedankt alle leden voor hun interesse en opkomst alsook alle goede raad. Wim Rutten stelt het plezier in het roeien en het gebeuren daaromheen centraal.

Terugblik

Om het geheugen op te frissen loopt de voorzitter aan de hand van een presentatie de afgelopen 10 maanden langs. Het begon allemaal met een ambitieus bestuur en een meerjarenplan. Dat plan houdt in: vlotvervanging (al gerealiseerd), sponsoring, vrijwilligersbeleid, botenopslag, de vloot en aanpassingen aan de sociëteit. Na een jaar voorbereiding binnen het bestuur en overleg met leden en ontwerpers volgde een eerste enquête/toelichting bij de nieuwjaarsreceptie. Vervolgens was er na de reguliere ALV een extra ledenvergadering op 23 april. Toen is er een besluit genomen over een aantal zaken van het meerjarenplan, maar ook een voorstel ingetrokken betreffende de botenopslag, dat

nog onvoldoende uitgewerkt was. Er werd goedkeuring gegeven voor een budget van 80.000 euro voor de aanpassingen van de sociëteit en een opdracht voor het DO-team i.s.m. ontwerp bureau Kobalt Blauw. De weken hierna echter bleek een substantieel aantal leden problemen met deze aanpassing te hebben: dat geluidsisolatie nodig is, is wel duidelijk; ook een betere verlichting en een goede vergaderruimte leidden niet tot veel discussie. Vervangen van de nog goede vloer en de verplaatsing van de keuken doen dat nadrukkelijk wel. Geheel onverwacht was dit nu ook weer niet: in de besprekingen binnen het bestuur hadden toercommissaris Eleanor van Andel, materiaalman Leo van Tol en jeugdcommissaris Chretien Versteegh ook flinke bezwaren; reden om uit het bestuur te stappen. De extra vergadering op 7 juli bijeengeroepen door de Petitiegroep heeft met name de veranderingen van de sociëteit ter discussie gesteld; toen is besloten het budget te verlagen tot 45.000 euro. Aan het Do-team werd in die bijeenkomst de opdracht gegeven deze aanpassing door te voeren. Toch wilde het maar niet rustig worden aan het front. Er waren bijna evenveel interpretaties van het besluit, als aanwezigen tijdens de vergadering, zo bleek achteraf. Zou de keuken nu wel of niet verplaatst worden? Sinds 6 juli zijn er vier open brieven geschreven of gemaïld met op – en aanmerkingen op het beleid en de besluitvorming. Daardoor zijn we nu om een metafoer te gebruiken, 'een acht'

geworden die stil ligt of op zijn best rondjes draait. De voorzitter besluit dat het bestuur het -achteraf gezien- wellicht anders had moeten aanpakken, maar meent wel dat de besluitvorming steeds correct is geweest.

Reacties leden

Vervolgens is het woord aan de leden. (Het voert te ver om in dit verslag alle reacties apart te vermelden; zie hiervoor de notulen). Duidelijk komt naar voren dat diverse leden het voorstel van oud voorzitter Sander Verheugd steunen om de plannen voor nu te bevroren en advies van een aparte projectgroep af te wachten. Rien de Jager meent dat vooruitschrijven van het probleem geen oplos-

sing biedt. Ook vertelt hij dat de nieuwbouw van de loods destijds door niet veel meer dan drie leden gecoördineerd is. Enkele nieuwe leden verbazen zich over de starheid van voor- en tegenstanders. Duidelijk is wel, dat allen graag en snel uit de huidige impasse willen komen. Hans Reinders vindt dat ook het botenopslagbeleid bij het plan moet worden betrokken; dat staat dan ook nadrukkelijk in het meerjarenplan. Na een geplande korte pauze, voorzitter Wim had beloofd dat de vergadering nu toch echt niet langer dan tot 22.30 uur zou duren, komt het bestuur met een voorstel dat na enige bijstelling door de inbreng van de leden als volgt luidt:

Voorstel

- Het Meerjarenplan op LV begin maart is leidend inclusief plannen voor botenopslag, sponsoractie en vrijwilligersbeleid.
- Voor herinrichting van de sociëteit krijgen de leden in een volgende ledenvergadering meer opties voorgelegd.
- Kobalt Blauw ontwikkelt deze opties i.s.m. leden die hierbij betrokken willen worden.
- Uiteraard gaan de plannen gepaard met een degelijke financiële onderbouwing ook voor het boten plan.
- De leden zullen de agenda met bijbehorende stukken voor de ledenvergadering uiterlijk twee weken tevoren ontvangen

Besluit

Hierna gaat de discussie verder. Een extra ontwerp betekent inderdaad ook extra kosten. Verschillende leden vinden dat zowel voor- als tegenstanders in het Do-Team vertegenwoordigd moeten zijn. Lieke Huijbregts ondersteunt dat namens het bestuur krachtig. Ook wordt opgeroepen tot discipline wat betreft het gebruik van e-mailverkeer. Zeker niet alle leden zitten te wachten op ongevroegde opiniërende stukken. Voorzitter Wim roept op deze primair aan het bestuur te richten. Vervolgens wordt besloten om over het bovenstaande voorstel te stemmen. Getuige de grote steun voor dit voorstel - 92 aanwezigen voor, 1 (of 2?) tegen en 4 onthoudingen.

is er nu sprake van eensgezindheid; en dat is zeker een groot winstpunt! In de afsluitende rondvraag komt nog naar voren dat het geplande lustrum door dit alles in het water is gevallen en nieuwe aandacht verdient. Het bestuur wil nogmaals alle aanwezigen van harte danken voor de grote opkomst. Ook voor de baromzet is dit zeer gunstig.... Wij hopen op een goede, opbouwende kritische en constructieve sfeer waarin wij onze vereniging weer beter en leuker kunnen maken!

Namens het bestuur Nico van Walree, Secretaris RV Breda

De Paragames Roeien

10 oktober 2009

'Kun je toch niet komen aanstaande zaterdag?' vroeg Bert Verlaan mij op de ledenvergadering van 7 oktober. En wat doe je dan als je in die trouwhartige ogen van Bert kijkt, wetend dat hijzelf vele vrijwilligersuren in de voorbereiding heeft gestopt van de Paragames voor het roeien. Dan kom je en maak je zoals gewoonlijk een fotoreportage. (Zie op onze site.) En meteen erachteraan een verhaal voor de Easy-all.

Beperkingen?

Jammer genoeg waren er dit jaar minder deelnemers dan vorig jaar, maar de sfeer en het enthousiasme waren er niet minder om. Bij vertrek naar de roeivereniging hoosde het, de ruitenwissers van mijn auto konden het amper aan. 'Arme roeiers', dacht ik, maar aangekomen op de roei was van regen niets meer te bespeuren. Mensen met beperkingen zijn niet altijd zichtbaar beperkt. Je ziet een roeier met een beenprothese, een andere roeier heeft één been gestrekt maar dat is het dan wel zo ongeveer. Maar als je de verhalen hoort met achtergronden dan besef je hoe veel kracht en doorzettingsvermogen deze roeiers hebben. En vaak hoe enthousiast zij zijn over hun sport en het kunnen meedoen met deze wedstrijden. Ook al valt het aantal deelnemers dan wat tegen dit jaar, daar doe je het voor als roeivereniging Breda.

Stimulator roeisport

Na de heats van de ochtend dirigeert Kees Bakkenist alle aanwezigen naar het Victor Bernardplein. Daar ligt al een prachtige nieuwe twee te wachten waarvan de naam bedekt is met de clubvlag. En wie anders dan de grootste stimulator van de roeisport, juist voor mensen met een beperking, mag deze nieuwe boot dopen? Natuurlijk ons eigen roeilid Jacco Holthuis, gelauwerd en wel en "Ambassadeur Onbeperkt Nederland"! Samen met één van de jeugdleden verricht hij

deze officiële handeling waardoor de vereniging de 'Spanjaardsgat' op kan opnemen in het botenbestand. Mooie beelden zijn het, overgoten met zonnestrallen die regelmatig achter de wolken vandaan piepen. Dat is even later wel anders. Terwijl iedereen achter een voortreffelijke verzorgde lunchbox zit, doet zich buiten een wolkbreuk voor. Het water gutst met zware stralen tegen de ramen. Een betere planning had de wedstrijdleiding niet kunnen maken. Binnen is het droog, warm en gezellig. Medeorganisator Adriëne Ogiev memoreert de enorme bijdrage van Richard Lauwaard aan de dit roei-evenement en het aangepast roeien in onze vereniging. Richard kan door ziekte helaas deze dag niet meemaken. Op een grote kaart sturen wij hem onze beste wensen voor herstel. Aan een zaal vol mensen, die muisstil zitten te luisteren, vertelt Jacco tijdens de lunch z'n verhaal. Hoe hij uiteindelijk z'n plek heeft gevonden bij de roeivereniging Breda. Hoe hij niet alleen een zilveren, maar ook de gouden CAPaward heeft gewonnen. Dat hij met Balkenende himself en met staatssecretaris Jet Bussemaker heeft gesproken over stimulansen en opheffing van belemmeringen. Ja, en als je zo'n verhaal hoort dan wil je wel roeien. Ook als roeier zonder beperking (ooit wel 'es een normaal mens gezien?) krijg je dan inspiratie en weet je 'geef nooit op, ga door, ook als het wat tegen zit'. En aldus gevoed en gelaafd, de zon komt ook weer tevoorschijn, start het middaggedeelte.

Kijkje bij het vlot

Met een bootje, Bouke de Boer aan het stuur, spuiten we over de Mark naar het startvlot. Piet van Arendonk zit als kamprecht model tegen een prachtig fotogenieke, industriële achtergrond. Hans Rijnders staat luidruchtig en breed lachend op het vlot, het jeugd duo Jort en Joris fungeren

als vlotjongens bij de start. Wij leggen de start vast van twee vieren, waarvan er één werkelijk wegspuït richting Terheijden. Met ons motorbootje vissen we op de terugweg het vlotanker en de baanmarkering op en zo is de Pararegatta 2009, afgezien van de prijsuitreiking, weer ten einde. Zie bijgaand de uitslag.

Karin Plantinga

Uitslag Pararegatta Breda 2009

			Uitslag
C2x+	RIC	04:31,9	A Finale 1
C2x+	Rijnland/ZVV	05:11,1	A Finale 2
C2x+	RVBreda	05:26,0	B Finale 3
C2x+	Scakdis/Geeuw	05:39,6	B Finale 4
C2x+	RVBreda/Aross	06:45,6	5
C2x+	RVBreda/Beatrix	07:49,7	6
Mix4+	RIC combi	04:23,9	1
C4x+	Beatrix combi	07:31,3	2

Over CAPawards, Paragames en het belang van sport voor mensen met een beperking

Op 28 augustus 2009 won ik tijdens het televisieprogramma "Aan talent geen gebrek" niet alleen een zilveren, maar ook een gouden CAPaward. Twee beeldjes om enorm trots op te zijn. Deze awards worden namelijk uitgereikt aan mensen die hun handiCAP hebben omgezet in een CAPability. Het is, gelukkig, echter niet bij de awards gebleven. Met de gouden variant, won ik namelijk ook de prestigieuze titel "Ambassadeur Onbeperkt Nederland". In deze functie kan ik een jaar lang aandacht vragen voor de positie van mensen met een handicap of chronische ziekte.

Daarin sta ik niet alleen. Bij mijn werkzaamheden word ik ondersteund door het Revalidatiefonds uit Bunnik. Een fonds dat zich sterk maakt voor een samenleving waarin iedereen kan meedoen. Ook op sportief gebied.

Ik sport niet alleen om mijn conditie te verbeteren. Sport leert mij namelijk ook mijn grenzen te verleggen. Bovendien betekent sport: samen verliezen en, hopelijk iets vaker, samen winnen. Om een en ander te illustreren, neem ik jullie graag mee naar de Watersportbaan in Tilburg. Daar werd enige tijd geleden de Moordregatta gevaren.

Ik had tijdens deze wedstrijd, zoals wel vaker, de eer om als stuurman op te treden van een dubbel vier. Scherpe concentratie was vereist. Het ging namelijk weer eens erg hard. Mede geholpen door de harde wind, vloog ik, samen met mijn roeiers zonder beperking (althans, zonder zichtbare beperking: in mijn ogen heeft iedere gek zijn gebrek!), over de finish. Wat een kick! Ik viel wéér in de prijzen! Met veel zelfvertrouwen en kracht ging ik de volgende dag weer aan de slag in mijn baan als jurist bij de Raad van State.....

Het moge duidelijk zijn: ik heb

mijn sport gevonden. Bij roeivereniging Breda krijg ik, samen met een aantal andere aangepast roeiers, een volwaardige plaats. Weliswaar hoort dit zo te zijn, maar vanzelfsprekend is het niet. In het verleden probeerde ik een rijtje sporten: zwemmen, paardrijden, rolstoeltennis, rolstoelbasketbal, golf en zelfs duiken. Nergens vond ik voldoening, deels omdat de verenigingen niet de juiste sportmogelijkheden boden. Daarom ben ik zo blij met een evenement als de Paragames Breda in zijn algemeenheid en de Pararegatta in het bijzonder. Deze evenementen bieden mensen met een beperking de kans om kennis te maken met sport. Bovendien bieden zij een podium waarop gehandicapte sporters kunnen laten zien dat zij ook op sportief gebied over enorme talenten beschikken. De organisatie verdient een groot compliment!

Jacco Holthuis

Glorieuze overwinningen in Eindhoven

Vijf blikken en de wisselbokaal voor Bredase roei-jeugd Zondag, 27 september 2009, organiseerde de Eindhovense roeivereniging "Beatrix" voor de negende maal, onder optimale weersomstandigheden, een jeugd- en juniorendriekamp op het Eindhovens Kanaal. De wedstrijd was zo opgezet dat junioren met nationale ervaring een leuke wedstrijd in het najaar hadden en jeugd en junioren die aan de regionale wedstrijden meedoen hun prestaties konden vergelijken met die van nationale roeiers. Dit was mogelijk door de uitgeschreven nummers te splitsten in twee categorieën. De nationale roeiers gingen van start in de skiff, de regionale roeiers in de dubbel twee of een gestuurde dubbelvier

De roeivereniging Breda was present met 6 jeugdroeiers. Aan het jongens 16 skiff veld werd deelgenomen door Jort van Gennep en Joris Faas. De jongens 14 dubbel twee werd bemand door Cas Sunderman en Pepijn Bosman. Tenslotte voeren Joep de Haas en Bart Boersma in het jongens 16 veld in de dubbel twee. In het ochtend programma werd gestart op

de 2000 m, meteen gevolgd door de 250 meter. Na afloop van deze afstanden werd al duidelijk dat bij consolidering van de ochtendprestaties RV Breda met de blikken naar huis zou gaan, wat in het middagprogramma (1000 m) ook gebeurde bij de dubbel tweeën. Bij het skiffen waren beide Breda

roeiers duidelijk superieur. De strijd ging dan ook tussen Jort en Joris, waarbij Jort uiteindelijk met het blik naar huis ging. Joris vatte dit sportief op en werd op scherp gezet om volgende week de moordregatta in Tilburg op zijn naam te gaan zetten. Doordat de RV Breda zo succesvol was werd

als klap op de vuurpijl, ook nog de Eindhovense "lampske wisselbokaal" voor de overall best presterende vereniging gewonnen. Een bokaal die volgend jaar zeker verdedigd zal worden

Martin van Gennip

Bredase roei-jeugd (op wagen v.l.n.r. Cas en Pepijn, staand Jort, Joris, Bart, Joep en coach Sjoerd de Gooij)

RV Breda wint wedstrijd op Nationale Tocht Aangepast Roeien

28 september was de Nationale Roeitocht bij Roeivereniging Rijnland. Om 8.15 uur vertrokken we vanaf de roeivereniging met Richard, Adrienne, Truus, Christiaan en ik. Het was stormachtig weer maar toch begonnen we vol goede moed aan de toertocht. Het was een soort puzzeltocht met opdrachten. Bij een opdracht kregen we kleine knakworstjes en na alle opdrachten een heerlijk lunchpakket. Na de toertocht hadden we ons

ingeschreven voor de wedstrijden. En ja, we wonnen en stonden in de finale! Ook de finale hebben we gewonnen en van geluk sprongen we met onze kleren aan in het water dat warmer was dan de buitenlucht! Mijn medaille heb ik zeker 4 dagen dag en nacht omgehad! Richard, Adrienne en Truus, dank voor jullie begeleiding, het was een leuke dag, *Andreas Wielenga*

GESLAAGD EN GEFELICITEERD!

Francis Meulendijks en Liesbeth Trommelen	S1
Susanne Flipsen en Thera Habben-Jansen	S1
Mariëlle van de Wiel en Leo de Leeuw	S2
Titia de Vries en Bob Roessink	S3
Corrie van Es	S4
Guus Maris	S3
Anne Campschoer	S1
Karin Jeager	S4
Miep Collin	S1
Eibert Lijnbach	S2
Susanne Flipsen	S1
Thera Habben-Jansen	S1
Andre Jongeneelen	S2
Anton Dank	S2
Sjoerd Bilok	S2

Over het water

Spreeuw (*Sturnus vulgaris*)

Het is altijd even afwachten wanneer ze precies verschijnen, maar ieder jaar - zo tegen het einde van de zomer, zijn ze er weer: de spreeuwen. Ze komen even plotseling als ze verdwijnen. Het zijn niet 'onze' spreeuwen, maar exemplaren uit Noord-Duitsland en Scandinavië die in onze contreien overwinteren of op doortrek zijn. Overdag verspreiden ze zich over stad en land, maar bij het vallen van de avond verzamelen ze zich in grote groepen om te overnachten. Niet in een paar grote bomen, zoals meestal het geval is, maar in de rietkragen langs de Mark. Vlak voordat ze neerstrijken geeft het gezelschap een adembenemend staaltje formatievliegen af. Uit nauwkeurige studie van filmopnamen van de vogels blijkt dat de snelheid of de richting verandert omdat één vogel op een gegeven moment het initiatief neemt en alle andere hem volgen. Het gekke is dat niet steeds om dezelfde vogel gaat: steeds weer neemt een andere spreeuw het voortouw. Blijkbaar houden de spreeuwen niet alleen hun directe burens in de gaten, maar kunnen ze binnen de troep veel verder vooruit kijken, zodat de wolk ook echt in één klap van richting kan veranderen. Soms samengebaldd tot een zwarte bol,

waar: paal 7 - 9 en paal 10 - 13

wanneer: september - oktober, maart - april;
vlak na zonsondergang

dan weer uitgesponnen tot een lange, dunne grijze draad die weer langzaam overgaat in een hartvormige vlucht, laten de spreeuwen de meest fantastische vormen aan de lucht verschijnen. Vooral vanaf het water geeft dit een spectaculaire aanblik, maar het mooiste moet dan eigenlijk nog komen.

Zonder dat dus duidelijk wordt wie de eerste aanzet geeft, vallen de spreeuwen na een halfuurtje vliegen als één blok naar beneden om in de rietkraag te landen. Wanneer je toevallig langs zo'n plek roeit, kan je ze vanaf het water niet zien, maar hoor je wel het kenmerkende gekwet-ter. Zij zien jou wel en schrikken daarvan, waardoor ze telkens opvliegen en een klein stukje verderop in de rietkraag neerstrijken; het geruis van de spreeuvenvleugels overstemt het geluid van de boot. Als je geluk hebt en de groep groot genoeg is, kan dit honderden meters lang aanhouden. Ga je beslist harder van roeien.

R. Wiekel

Roeien op de Rotte bij Nautilus

Ondanks de geringe opkomst werd deze tocht op donderdag 16 september een bijzonder aardige ervaring. Met zes deelnemers vertrokken wij (Nico, Truus, Maria, Joke, Bert en Jouke) rond half negen in de ochtendspits richting Rotterdam om toch nog op tijd op locatie de Rotte te arriveren.

Recreatie

Onder een milde nazomerzon roeiden we in een gestuurde vier en in een twee, richting Rottemeren tot aan de Pekhuisbrug. We volgden een kronkelende rivier in een ooit tot veen afgegraven polderlandschap, thans recreatiegebied. De hoogbouw bij Ommoord vormde dan ook een schril contrast met

het landelijke karakter. Om over de foeilelijke skibaan bij het Hoge Bergsche Bos maar te zwijgen. Niet alleen op het water, maar ook op de wal werd er gesport. We werden meerdere keren ingehaald door groepen fietsers en enkele hardlopers. Nederland in beweging. Zo konden we bij de Irenebrug nog net een "aanstormende" vriendelijke skiffeur van RV de Maas ontwijken (een bijna hachelijke situatie).

Genoten

We roeiden in een typisch Randstadgebied in de nabijheid van een stad van bijna 600.000 inwoners met drukbereden snelwegen. Niettemin hebben we

mede door het gastvrije onthaal van de dames Atie en Yvon van Nautilus kunnen genieten van een apart stukje natuur. Het was een mooie dag.

Bert van Nispen

NB Nog wat materiaal tips n.a.v. het bezoek aan Nautilus:

- rolwagentjes voor C boten van ongeveer 100 x 50 cm
- strips aan de binnenwand voorzijde botenloods tussen de roldeuren om poetsdoeken na gebruik te kunnen terughangen (n.b. in clubkleuren)
- elektrisch bediende rolluiken
- en rubbertegels bij het vlot om beschadiging van roeibladen te voorkomen

'Roeien is gedoe'

'Roeien is gedoe' (vrij naar Sigrid) kon er met recht gezegd worden tijdens een tweedaagse tocht in het Groene Hart op 22 en 23 augustus. De eerste dag roeiden we in de buurt van het Braasemermeer 27 kilometer en de tweede dag, vanwege het warme weer, een ronde van 20 kilometer bij de Kagerplassen. We overnachtten op camping de Freek in Hoogmade.

Een hele onderneming

Vrijdagavond werd al snel duidelijk dat het laden van drie wherry's geen sinecure is. Heel wat inzicht en technisch vernuft kwamen er aan te pas om de Cosijn, de Donge en Jan van Gent stabiel op de botenwagen te plaatsen, te liften en stevig vast te sjoeren. Gezamenlijk lukte het uiteindelijk om deze klus te klaren.

Schitterend weer

Beide dagen was het zonnig. Wat heb je dan, behalve een zonnebrandcrème, nog nodig? Een goed humeur om een tent op te zetten. Een picknicktafel en wat extra zitjes om met zijn twaalfen buiten koffie te kunnen drinken, een hapje te eten en natuurlijk drie boten. De camping was gelegen aan het water en bleek een ideale locatie om de wherry's uit te brengen. Bijna vanzelfsprekend werden onze acties op de camping met belangstelling gevolgd.

Kajakken en een frisse nacht.

We vertrokken tegen de middag vanaf Hoogmade over de Wijde Aa naar Woubrugge tot aan een jachthaven waar we pauzeerden. Langs de route zagen we fraaie en minder fraaie bebouwing, romantisch aandoende huisjes, lichte industrie, maar ook riant villa's met juwelen van tuinen en altijd een boot aan de wal. Geïnspireerd door het zien van deze luxe werd het motto voor de rest van de dag: 'wie er moeite voor doet krijgt er iets voor terug'. Stug verder roeiend verloren we elkaar soms uit het oog. Gerard (bij gelegenheid gast en een fervent kanoër) overbrugde dan met zijn kajak in een moordend tempo de gaten die dreigden te vallen en wees ons naar de volgende afslag. In de jachthaven meerden we aan bij een, voor de horeca aangepaste boot en werden we door de eigenaar en zijn enthousiaste familie op het achterdek gastvrij ontvangen. We dronken er

koffie voor maar 50 cent. Na een praatje met de havenmeester, nog verbaasd over de lage consumptieprijzen, vervolgden we onze tocht. Weer terug op de camping, in een opperbste stemming, genoten we van het eten en de drankjes die door Eleanor samen met Anja waren georganiseerd. 's Avonds in het donker maakten we met z'n zessen nog een wandeling naar het dorp en werden we spontaan vanaf een terras door een vriendelijke inwoner met een "nachtboot" terug naar de camping gebracht. Inmiddels was het flink afgekoeld en bleek bij het slapen gaan een warme slaapzak niet overbodig.

Druk, drukker, drukst

De tweede dag vertrokken we onder een strakblauwe lucht. Hoog aan de hemel markeerden

diverse Boeiings hun banen met witte sporen van en naar Schiphol. Wonderlijk genoeg hoorde je op deze afstand geen lawaai. We roeiden richting Leiderdorp. Na de Drie Gatenbrug werd ons al spoedig duidelijk dat het druk zou worden op het water. Bij de Kagerplassen was deze drukte op het woelige water nog te overzien, maar eenmaal in een smalle vaart ontstonden fileachtige vormen en repeteerden we aanhoudend commando's houden en slippen. Voor ons, hoog boven het polder niveau over de grasdijken heen, kon je de plezierboten van ver aan zien komen. Toch verraste het ons als er plotseling vanachter een rietkraag een sloep of jachtje kwam opduiken. Volgens een vriendelijke tegenligger hielden we de touwtjes echter goed in de hand. Met

dit compliment in gedachte keerden we huiswaarts om op de roei in Terheijden nog wat na te praten.

*Namens alle deelnemers,
Bert van Nispen*

De verschrikkelijke schoonheid van Ierland

Roeien in Ierland. Dat klinkt dubbel romantisch. Iedereen weet, dat Ierland een land is van dichters, barden en boeren die in de pub bier, whisky en cider drinken, veel zingen en mooie verhalen kunnen vertellen. Maar minder bekend is hoe daar de binnenwateren zijn. Er bestaat een vage notie van schitterende riviertjes en ruige fjorden omzoomd door groen, groen en nog eens groen, maar overgoten door regen en wind die het uitzicht behoorlijk kunnen bederven. Eigenlijk horen donkere wolken met zo nu en dan wat "sunny spells" bij het landschap, want Ierland is van een "terrible beauty", zoals de dichter William Butler Yeats eens zei.

Van verschrikking naar zeven dagen mooi weer

De KNRB stelde een aantal van 3 maal 24 Nederlandse roeiers in de gelegenheid om kennis te maken met dit prachtige land. De bond organiseerde dit jaar voor de eerste keer drie roeitochten langs het Grand Canal, de River Barrow en de River Nore in de historische provincie Leinster in het Oostelijke deel. Ik maakte zelf tocht III mee, van 5 – 13 juni. Die was een eclatant succes. Weliswaar was de eerste dag een verschrikking, met onophoudelijk regen, die alle lagen kleren doordrong en het lichaam aan hevige rillingen blootstelde. Koffie drinken en lunchen deed men staande, wie geluk had kon onder een van de vele bruggetjes zijn 12-uurtje nuttigen. Herhaaldelijk diende het hemelwater uit de boot te worden gehoord. Bij aankomst was iedereen verkleumd en verstijfd. Ik zou er niet aan moeten denken om in die omstandigheden een tentje op te zetten en daarin te kruipen, zoals vorige jaren, onder meer in Denemarken. Gelukkig betrof het in Ierland een hoteltocht en we smaakten het genoeg om de totale onderkoeling in een verrukkelijk heet bad te lijf te gaan. Maar hoera, de volgende zeven dagen was het mooi weer. Aan het eind waren we onze ontberingen al weer bijna vergeten. De tocht duurde acht dagen, was 165 kilometer lang en voerde onder meer langs 33 sluisen.

Over aquaducten, stuwen en sluisen

Na een korte maar intensieve sightseeing tour door Dublin startten we ten Zuidwesten van Dublin in het plaatsje Ballycommon, nabij Tullamore, bekend door de heerlijke Tullamore Dew whiskey. Een lange, maar zoals gezegd natte tocht van 30 kilometer bracht ons uiteindelijk in Ticknevin, waar de boten uit het water werden gehaald. Van daar vertrokken we met de bus naar het Westgrove hotel in Naas, county Kildare, waar we drie nachten bleven. De eerste dagen roeiden we over het Grand Canal. Aan het graven van dat kanaal is men omstreeks 1757 begonnen. Het ligt dikwijls hoger dan de omringende landen en is hier en daar voorzien van aquaducten, wat mooie uitzichten verzekert. Na Carlow bereikten we de rivier de Barrow. Daar werd het water aanzienlijk breder en hoefden we de riemen niet langer te laten slippen vanwege de takken en de rietgroei. Vanwege het snelle verval van het water en de vele stuwen ("weirs" in het Engels) passeerden we van Vicarstown naar Carlow zeven, van Carlow naar Goresbridge negen en van Goresbridge naar St.Mullins tien sluisen, waarvan sommige dubbel. Zoals de ervaren toerroeiers weten is dat altijd een gezellig samenzijn, waarbij het maken van grappen en het vertellen van sterke verhalen als uitlaatklep dient voor een

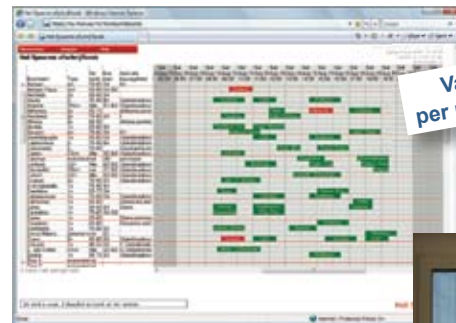
toch voelbare onderhuidse spanning. De aandacht gaat uit naar degenen die zich aanbieden als sleuteldragers van de sluisdeuren en hen valt dan ook vanwege hun inspanningen veel bijval ten deel. Maar ook een sluisdeur gaat tenslotte open en na de wirwar van te vroeg uitgezette riemen of te laat ingeschatte snelheden wordt onder het uiten van verwensingen of aanmoedigingen naar elkaar, al naar gelang de stemming, de tocht weer fris en vrolijk voortgezet. Waterford was de laatste pleisterplaats. We maakten nog tochten naar St. Mullins en New Ross. Op weg naar Dublin voor de terugreis deden we Kilkenny aan en bezochten het fort van de Butlers, graven van Ormond, waarvan de laatste stierf in 1969. Hulde aan de vice-admiraal Hanneke Schenk en speciaal aan admiraal Rob Datema. Hij leidde alle drie de tochten en maakte

door zijn onopvallende maar gedegen management van deze tocht een luisterrijke ervaring.

Marius Aalders

MY-FLEET® INTERNET BOOT RESERVERINGSSYSTEEM

Wilt u als bestuurder van uw roeivereniging af van het oude papieren afschrijfboek? Wilt u als roeier zeker weten dat uw favoriete boot beschikbaar is op de tijd dat u wilt varen? En wilt u een betrouwbaar en gemakkelijk te gebruiken reserveringssysteem zonder complexe techniek? En zonder hoge kosten? Dan is MY-FLEET de oplossing die u zoekt.

Vanaf € 1,00 per roeier per jaar

- Boten reserveren via internet
- Toezicht op bevoegdheden
- Vlootbeheer en gebruiksstatistieken
- Schade melden en reparatiebeheer
- Support voor aanraakschermen
- Gegevensuitwisseling met ledenadministratie
- Helpdesk voor service en ondersteuning

Voor My-Fleet hebben gekozen: KR&ZV Het Spaarne, RV Willem III, ERV Beatrix, RV De Kogge, R&ZV De Amstel, RV Rijnland, RV Hemus, ZRZV Zwolle, RV Breda, RV Daventria, Roosendaalse Roeivereniging, RV De Compagnie, Tilburgse Open Roeivereniging, Studenten Roeivereniging Boreas

www.my-fleet.eu

info@my-fleet.eu

Roerervaringen op Cuba

Het is vast niemand ontgaan dat er een ergometer uit de fitnessruimte mist. En niet zomaar een ergometer... Het betreft de meest antieke ergometer die de roeivereniging rijk was. Een ergometer die bij het programma Tussen Kunst & Kitsch ongetwijfeld tot de categorie kunst zou worden gerekend. Kunst vanwege z'n zeer bijzondere constructie van het vliegwiel dat zich kenmerkt door een zeer open constructie met hoge kwaliteit staaldraad als behuizing.

Kunst ook vanwege z'n bijzonder gevormde bankje, eentje waarvan de gebruikerssporen een positieve beïnvloeding van de totaalwaarde zijn. Tevens een kunstvoorwerp vanwege z'n authentieke klok. Een klok waarvan de onzekerheid of 'ie het doet, bijdraagt aan de feestvreugde van het gebruik van de ergometer. Zo eentje waarvan je je telkens afvraagt of de batterij nou wel of niet onlangs vervangen was... Kortom... ergometer model Eucalypta, is niet meer... Nou ja, hij is er nog wel, maar zit op dit moment in een ijzeren container. Wachtend in de haven van Rotterdam op z'n transport naar Cuba.

Niet zomaar even op bezoek..

Afgelopen mei was ik voor mijn werk in Cuba. Met behulp van bemiddeling van een contactpersoon die overal haar 'mannelijks' kent, mocht ik een bezoek aan de roeivereniging in Havana brengen. Een hele gewaarwording. Het 'Ministerio de Deportes' werd van mijn verzoek op de hoogte gesteld en ik moest voorafgaand aan het bezoek mijn aankomst- en vertrektijd, het doel van het bezoek, de gespreksonderwerpen en al mijn gegevens (paspoortnummer, vluchtgegevens, beroep, etc.) doorgeven.

Wie kent Arnaldo niet?

Eenmaal aangekomen op de roeivereniging (40km buiten Havana) werd meteen naar het 'ministerio' gebeld om aan te geven dan ik 'binnen' was. Ik werd onthaald door niemand minder dan... Arnaldo Rodriguez Silva. Wie kent hem niet...??? (ik, maar daar is nu verandering in gekomen.)

Arnaldo is de nummer 5 van de Olympische spelen van Barcelona 1992 in het zeer bijzondere nummer "de 2+". Arnaldo is 2.05 lang. Arnaldo heeft schoenmaat 52. En Arnaldo is na zijn Olympische carrière de directeur geworden van de roeivereniging in Havana. Roeivereniging Havana, oftewel 'Escuela superior de formación de atletas de alto rendimiento' is hét opleidingsinstituut voor getalenteerde roeiers en kayakers. Het gebouw heeft 90 appartementen (in zeer armoedige toestand). De roeiers die geselecteerd zijn voor

een roei-opleiding zitten intern en trainen 2x per dag. Eén keer om 7.00u 's ochtends (voor de hitte) en één keer rond 17.00u. Naast de appartementen (barakken is een beter woord) is er een spelletjeskamer (dambord, schaakbord, tafeltennis), een keukentje, zijn er een aantal wasdames en is er een botenloods. De nieuwste aanwinst is de boot die voor de spelen van Sydney (2000) is aangeschaft (dubbel twee). De een-na-nieuwste boot is die van Arnaldo die in 1991 is ingelijfd. De twee-na-nieuwste boot is aangekocht in 1988, het pareltje van de vereniging...om over de drie-na-nieuwste boot maar niet te spreken...

Fitnessapparatuur

De inrichting van de fitnessruimte is niet te evenaren. Er staat een grote waterbak (met ongetwijfeld blauwalg, bilharzia en onchocerciasis) waar sinds 1984 volgens mij niets meer mee gedaan is. Verder liggen er her en der stapels gewichten die op zeer bijzondere wijze tot de meest creatieve halters en andere fitnessapparatuur zijn vervaardigd. De ergometer bestaat uit twee staven op de grond (=rails) met daarop een zitting van een stoeltje. Aan een steel (met horizontaal latje) was een ijzerdraad gebonden dat vervolgens aan de gewichten was vast gemaakt. Door aan de steel te trekken, werden de gewichten omhoog getrokken, in de 'recover' gleden ze weer richting de grond. Prima constructie, kun je heel sterk van worden.

Een soort van ergometer

Waar komt u voor?

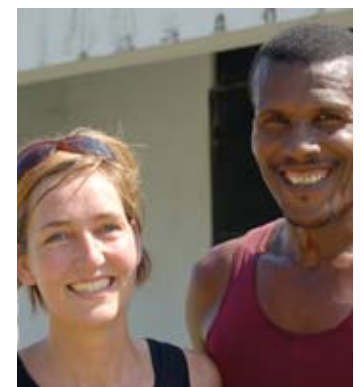
Het bezoek was zeer de moeite waard. Na anderhalf uur gesproken te hebben over de Olympische Spelen, over de roeicarrière van Arnaldo en vooral NIET over politiek, over het ministerie van sport en andere Cubaanse overheidsorganen, vroeg Arnaldo waar ik nou eigenlijk voor kwam... En tja... wat zeg je dan tegen een grote Cubaanse neger met schoenmaat 52, Olympische ervaring en klauwen als kolenschoppen? Inderdaad ja; de DUBBELTWEË in. Er moest eerst toestemming gevraagd worden aan het ministerie, dus er werd even gebeld. Zelfs de boot moest speciaal aangevraagd worden (want we zouden in de allernieuwste Olympische spelen-Sydneyboot gaan). Na een klein half uur was het dan zover... omgekleed en wel stapten we in de Sydney. Arnaldo's voeten pasten niet in de schoenen, dus dan maar met losse voeten... kan ook. We hebben de 2-km baan op en neer gevaren en ik kreeg onderweg nog wat toeristische informatie, kan geen kwaad...

En weer afmelden op hoog niveau

Om eerlijk te zijn had ik het gevoel dat het niet zo lekker liep, maar een reeks foto's (door mijn collega

gemaakt) bewezen het tegendeel. Bladwerk prima. Gelijkheid prima. Inpik goed en uitpik gelijk. Niks mis mee dus. En... ontzettend leuk! Na het aanleggen werd de minister weer even gebeld en werden we afgemeld (denk ik). Sydney was binnen een minuut in de Cubaanse zon gedroogd en er volgde uiteraard nog een korte fotosessie met zelfs de tuinmannen er op. De foto's zijn inmiddels in een albumpje richting de roeivereniging van Havana en onze oude ergometer wacht tot september op zijn afvaart richting Arnaldo waar deze met zeer open en lange armen ontvangen zal worden! Een leuker cadeau kon ik voor deze onvergetelijke roei-ervaring niet bedenken. Havana blij. Minister tevreden. Arnaldo dolgelukkig en RV Breda heeft weer iets meer ruimte...

Ilya Kok

Midweekroeiers waren weer meer dan welkom in Maasdam

Dinsdagmorgen, veertien juli, vertrokken we vanaf de roei naar de comfortabele roeilocatie van de familie Steenman in Maasdam. Voor sommigen onder ons een bekend uitstapje en inmiddels een jaarlijkse traditie. Voor anderen juist een nieuwe ervaring en een blij verrassing want in Maasdam werden we als vanouds gastvrij ontvangen. Met bijna twintig roeiers verdeeld over vier auto's arriveerden we (sommigen via een omweg) op onze bestemming aan de grasoever van de Binnenmaas. Op het terras achter het huis stond de koffie met diverse lekkernijen al klaar. We genoten ervan.

Oefenen in op- en afriggeren

Mede door het fraaie weer, ons die dag kennelijk gegund, was het mooi om te roeien. Niet te warm. De dag tevoren waren door Albert reeds twee C4' en een C2 van Terheijden naar Maasdam overgebracht. Ter plekke konden we nog een dubbel 2 en een 3'tje lenen. Na de ontvangst was er werk aan de winkel. De boten afladen en de riggers en roeibankjes plaatsen. Voor velen een niet alledaagse bezigheid die voor de nodige spraakverwarring zorgde, maar wonderlijk genoeg ook voor een goed eindresultaat. De boten konden worden uitgezet. Volgens plan roeiden we met zijn allen op naar Westmaas. In het zicht van dit haventje ronden we tenslotte om op tijd terug te kunnen zijn voor de lunch. En dat lukte. Annelies en Eleanore hadden een uitgebreide maaltijd bereid. Een geweldig onthaal. Onze complimenten daarvoor. Hierna werd met man en macht gewerkt. Riggers afmonteren, boten schoonmaken en als het kon even iemand natspuiten. Dit alles ging voorspoedig en moet vast een gevolg zijn geweest van eerder op deze dag verkregen inzichten en toegenomen enthousiasme, een roeivereniging waardig. 'sAvonds in Terheijden heeft een aantal deelnemers nog geholpen met het afladen van de boten en zich opnieuw het hoofd gebogen over het weer opriggeren er van. Waarvoor dank. Dank ook aan de chauffeurs die ons weer veilig thuis bij de roei wisten te brengen. Het was een geslaagde dag.

Namens de midweekroeiers, Bert van Nispen

Zinderende strijd op Bosbaan

Na een succesvolle deelname van RV Breda aan de junioren competitie afgelopen zaterdag 27 juni te Barendrecht, waar op de 500 meter sprint 6 eerste plaatsen werden behaald, waren er vrijdag 3 juli de Argosprint wedstrijden en op zaterdag 4 en zondag 5 juli de NSRF slotwedstrijden allen op de Bosbaan te

Amsterdam. Op vrijdagavond werd aan de sprintwedstrijden voor Breda deelgenomen door Jort van Gennep en Joris Faas in de dubbel twee. In een zinderende strijd wonnen beide roeiers uiteindelijk met een fotofinish de wedstrijd in een tijd van 1.36 min en werd het tweede blik gewonnen in een

nationale wedstrijd. Echter het succes hield niet op. In een deelnemersveld van dertig nationale en internationale roeiers van 15 en 16 jaar werd ook zaterdag gewonnen in de twee dubbel over 2 kilometer in een tijd van 7.01 minuten. Beide overwinningen gaven ook goede hoop voor de zondag toen Jort en Joris met Bart Boersma en Bram de Haas gestart werd in de dubbel

4 met stuurman Pepijn Bosman. Echter winst zat er deze keer niet in, met een derde plaats in de heat en een vijfde plaats in het totaal klassement moest genoegen genomen worden. Twee geweldige weekenden met fantastische prestaties, daar doe je het voor, aldus coach Sjoerd de Goeij.

Martin van Gennip

Ergometercompetitie start 25 november

Ja, beste roeiers, binnenkort is het weer zover: een vreemdsoortig gezoem neemt wederom bezit van onze prachtige roeisociëteit. Is dit het gemurmel van een oude koelkast? Staat de versterker nog te brommen? Is het de nagalm van de kantine? Is de lustrumcommissie al aan het vergaderen? Neen! Het is het venijnige gejam van acht ergometers die op rij staan gepositioneerd. Zij worden aangedreven door een brede schare roeiers en roeisters, jong en oud, die hun inspanningen op een groot scherm verbeeld zien.

De temperaturen lopen hoog op; niet alleen door de verwoede inspanningen van de roeiers, maar zeker door de verhitte en hartstochtelijke aanmoedelingen van het rijkelijk toegestroomde publiek. Wie had verwacht dat op deze koude winteravond in zo'n geweldige atmosfeer te belanden?

Dus:

- wie nieuwsgierig is geworden naar dit fenomeen dat langzaam tot een vast onderdeel van onze roeikalender is gaan behoren;
- wie wil weten waar hij of zij conditioneel staat; wie es even wat wil laten zien of wie nodig een boel agressie kwijt moet;
- hier is je kans!
- en onthoud: je gaat er harder van roeien!

Tot woensdagavond 25 november voor 1 kilometer!

Noteer ook de overige data:

- 16 december: 2000 meter
- 13 januari: 20 minuten
- 17 februari: tweekamp voor viertjes

Ilja en Hans

Wijziging Ledenadministratie

Reeds lange tijd heeft Annelies Steenman de ledenadministratie op een voortreffelijke manier gevoerd. Ze heeft na vele jaren helaas besloten hiermee te stoppen. We willen Annelies bedanken voor haar inzet voor een actuele ledenadministratie en de daaraan gerelateerde werkzaamheden.

Annelies heeft de ledenadministratie overgedragen aan Leo de Leeuw en we wensen Leo veel succes toe. De ledenadministratie blijft bereikbaar via het bekende mailadres ledenadm@rvbreda.nl. Het beheer van de website en BRS systeem blijft in handen van Annelies.

Het bestuur

COLOFON

Erevoorzitter Victor Bernhard

BESTUUR

Voorzitter	Wim Rutten	076-5219172
Secretaris	Nico van Walree	076-5339593
Penningmeester	Henri Peters	076-5213711
Commissaris instructie	Lieke Huijbregts	0161-412614
Commissaris materiaal	vacature	
Commissaris sociëteit	Liesbeth van Gulp	06-22567920
Commissaris wedstrijden	Kees Bakkenist	0162-435694
Commissaris jeugd	Sjoerd de Goei	
Commissaris activiteiten	vacature	

CONTACTPERSONEN

Midweekroeien	Nel Nollen	076-5612576
Petra Antonissen	076-5140310	petramartin@hetnet.nl

Ledenadministratie

Leo de Leeuw	ledenadm@rvbreda.nl
--------------	---------------------

REDACTIE EASY-ALL

Karin Plantinga	0162-433472	plantext@wxs.nl
-----------------	-------------	-----------------

Ontwerp

Katja Wevers	076-5151980
Len Knoester	

Het volgende nummer verschijnt in december 2009

Uiterste inleverdatum kopij 30 november 2009

DE DEADLINES VOOR DE KOPIJ ZIJN ALTIJD DE LAATSTE DAG VAN DE ONEVEN MAAND, M.U.V. DE ZOMERVAKANTIE.

